

El "Vuitè Congrès de Metges i Biològs de Llengua Catalana"

Crida als companys

per

PERE DOMINGO

Secretari del VIII.è Congrès

O caldria insistir sobre l'altíssim valor que en l'ordre material científic i en el de proselitisme catalanista han tingut els Congressos que periòdicament ve organitzant l'Associació de Metges i Biològs de Llengua Catalana. L'obra és arribada a un tal grau de maduresa que podríem donar per closos els períodes d'assaigs tan brillantment realitzats fins ara per establir les normes que haurien de marcar a l'Associació els seus camins definitius.

Evidentment, el metge català que labora amb un esperit d'home científic pensa en donar al seu treball de cada dia i a la seva experiència un to i un valor que li permetin oferir-la als seus companys com fruit assaonat nascut d'una curiositat científica i d'unes característiques racials. És justament la comunió d'aquests dos factors els que interessa recollir en aquests Congressos que han de dur agermanats en una mateixa ànima la fredor de la recerca experimental i l'abrandament patriòtic que situa els resultats adquirits per damunt de qui els ha aconseguit per a convertir-los en un nou valor nacional.

Aquestes raons, ben compreses per tots els metges de parla catalana, han convertit els nostres Congressos en una fita normal en la marxa evolutiva del treball de recerca de clínics i biòlegs que volen veure recollida en les pàgines dels llibres del Congrès la síntesi de l'obra ells realitzada, convençuts que en l'esdevenidor haurà de recórrer a aquests volums qui vulgui conèixer la vàlua i evolució del nostre moviment científic.

Tenen encara aquestes reunions un altre caràcter que les magnifica: el seu esperit de companyonia. La tendència a crear una gran família. El sentit d'establir un nex que renovi amistats preterites i fonamenti noves coneixences que desdibuixin una mica la línia que naturalment separa cada generació de metges.

Aquestes reunions periòdiques, que es té cura d'anar concentrant en els llocs més escaients dels pobles de parla catalana, donen oportunitat per demostrar l'esperit hospitalari de què és ben rica la nostra terra, junt amb els esforços i possibilitats de treball que han anat bastint els homes. Deu estar ben viu encara en el record dels congressistes que varen assistir a la darrera de les nostres reunions, l'emoció dels dies viscuts en companyia dels col·legues mallorquins. Aquell Congrès va tenir el caràcter que corresponia a l'ambient que el voltava. Els companys de Mallorca van donar el caràcter que calia a l'obra de germanor que realitzaven. Avui correspon a Barcelona determinar el seu. El Congrès de Palma, dins el marc enlluernador de sublims harmonies de les illes germanes, va ésser la reunió de l'alegria, del sa optimisme. Ma-